

ქართული წერა-კითხვის სწავლებასთან დაკავშირებული ზოგიერთი სირთულე

მალაკელიძე ელენე

წმ. ილია მართლის სახელობის საპატრიარქოს
სკოლა-გიმნაზია, თბილისი

DOI: <https://doi.org/10.52340/idw.2023.98>

აბსტრაქტი. მთავარი სირთულე, რომელიც ჩვეულებრივ იჩენს ხოლმე თავს ე.წ. დაღმავალ-აღმავალი (ანალიზურ-სინთეზური) მეთოდით სწავლებისას, შემდეგია: მოსწავლე ახერხებს შესასწავლი ასოს იდენტიფიცირებას სიტყვაში, მაგრამ უჭირს შერწყმით, გაბმულად ასოების კითხვა, წაკითხული ასოების გამთლიანება სიტყვებად. ბავშვი ცნობს სიტყვაში თითოეულ ასოს, წარმოთქვამს მის შესაბამის ბგერას, მაგრამ ვერ ამთლიანებს მათ, რაც ხელს უშლის წაკითხული მასალის გააზრებას. სწორედ ამ სირთულის თავიდან ასაცილებლად გამოიყენება მარცვლებით კითხვა. სიტყვის მარცვლებად დაყოფის დაუფლება ნიშნავს იმის შეგნებას, რომ სიტყვა შედგება მცირე ნაწილებისაგან. მარცვლის დახმარებით მოსწავლე ახდენს პირველ ორიენტაციას სიტყვაში.

საკვანძო სიტყვები: წერა-კითხვის სწავლების მეთოდები, მარცვლებით სწავლება, ფონოლოგიური უნარ-ჩვევები, მეთოდთა კოპირება, კითხვის უნარი

ქართული წერა-კითხვის სწავლების მეთოდთა იდენტიფიკაციის საკითხი არაერთხელ დამდგარა სპეციალისტთა ყურადღების ცენტრში. როგორ ვასწავლოთ ქართული ანბანი, როგორ გამოვუმუშაოთ მოსწავლეებს გაწაფული კითხვის ჩვევები, რა რესურსები და რა დამხმარე მასალა გამოვიყენოთ ამ დროს ... ესა და სხვა საკითხები ქართული წერა-კითხვის სწავლებისა დიდი ხანია აწუხებს ჩვენს პედაგოგიურ საზოგადოებას. სხვადასხვა დროს გამოცემულ წერა-კითხვის სახელმძღვანელოებში ანბანის სწავლების განსხვავებული მეთოდებია გამოყენებული.

ნაბეჭდი ქართული ანბანის სახელმძღვანელოების ისტორია შეიძლება დავიწყოთ 1629 წელს იტალიაში, რომში, გამოცემული „ქართულ-იტალიურ ლექსიკონზე“ დართული „ქართული ანბანი“, რომელსაც სასწავლო დანიშნულება უნდა ჰქონოდა. ამის შემდეგ უამრავი ანბანის სახელმძღვანელო გამოიცა, რომლებიც ერთმანეთისაგან განსხვავდება როგორც სწავლების მეთოდით (როგორ ვასწავლოთ), ისე საკითხავი მასალის შერჩევისა და დალაგების პრინციპით (რა ვასწავლოთ). თანამედროვეობა კიდევ უფრო მდიდარია ამ მხრივ. მიუხედავად იმისა, რომ ი. გოგებაშვილის „დედა ენის“ გამოცემის შემდეგ თითქოს ამ საკითხის ირგვლივ არსებულ ყველა კითხვას გაეცა პასუხი, დღესაც არ არსებობს ერთიანი აზრი სპეციალისტთა შორის ამის შესახებ.

ი. გოგებაშვილის მიერ შემოთავაზებული და მომდევნო წლებში აპრობირებული წერა-კითხვის სწავლების დაღმავალ-აღმავალი (ანალიზურ-სინთეზური) მეთოდი მთლიანად არის მორგებული ქართული ენის ფონეტიკურ თავისებურებაზე: სიტყვა ისე იწერება, როგორც წამოითქმის, სიტყვაში იმდენი ბგერაა, რამდენი ასოც იწერება, თითო ასოს ფონოლოგიურად

ღირებული მხოლოდ ერთი ბგერა შეესატყვისება. მაგრამ არსებობს ერთი სირთულე, რომელიც ამ მეთოდის გამოყენებისას იჩენს თავს: **მოსწავლეებს უჭირთ შერწყმით, გაბმულად ასოების კითხვა, წაკითხული ასოების გამოლიანება სიტყვებად.** ბავშვი ცნობს სიტყვაში თითოეულ ასოს, წარმოთქვამს მის შესაბამის ბგერას, მაგრამ ვერ ამთლიანებს მათ, რაც ხელს უშლის წაკითხული მასალის გააზრებას. სწორედ ამ სირთულის თავიდან ასაცილებლად გამოიყენება მარცვლებით კითხვა. სიტყვის მარცვლებად დაყოფის დაუფლება ნიშნავს იმის შეგნებას, რომ სიტყვა შედგება მცირე ნაწილებისაგან. მარცვლის დახმარებით მოსწავლე ახდენს პირველ ორიენტაციას სიტყვაში. ამას ითვალისწინებს ეროვნული სასწავლო გეგმაც, სადაც მითითებულია, რომ „პირველკლასელი მოსწავლე სიტყვებში გამოყოფს და წარმოთქვამს მარცვლებს, მარცვლებში – ბგერებს; ასოებს ამთლიანებს მარცვლებად, მარცვლებს – სიტყვებად“..

ბავშვი მარცვლის შემჩნევას ჯერ კიდევ 3-4 წლის ასაკში ახერხებს, თუმცა, როგორც სპეციალისტები აღნიშნავენ, საბოლოოდ ფონოლოგიური უნარ-ჩვევების გამომუშავება მხოლოდ წერა-კითხვის შესწავლის პროცესში მთავრდება (მიუხედავად იმისა, რა ასაკიდან იწყებს ბავშვი წერა-კითხვის შესწავლას).

საინტერესოა ბოლო წლებში ამ მიმართებით სხვადასხვა ქვეყნებში ჩატარებული ცდის შედეგები. ცდები ჩატარდა იმ ბავშვებთან, რომლებმაც ჯერ კიდევ არ იცოდნენ ანბანი. ბავშვს ერთმარცვლიანი/ერთბგერიანი სიტყვის მოსმენისას ერთხელ უნდა დაეჭირა ხელი ღილაკზე, ორმარცვლიანი/ორბგერიანი სიტყვის მოსმენისას – 2 ჯერ, სამმარცვლიანი/სამბგერიანის მოსმენისას – 3-ჯერ... ცდები ჩატარდა ამერიკაში, იტალიაში, საბერძნეთში, თურქეთში, ინგლისში. ცდის შედეგები საკმაოდ საინტერესო აღმოჩნდა. გამოირკვა, რომ 4-წლიანებმა საერთოდ ვერ შეძლეს სიტყვებიდან ბგერების გამოყოფა, 5-წლიანებთან 17%-მა გაართვა თავი ამ ამოცანას, 6 წლიანებთან კი – 70%-მა. რაც შეეხება სიტყვებში მარცვლების დაფიქსირებას, ამ ამოცანისათვის თავის გართმევა შეძლო 4-წლიანთა 67%-მა, 5-წლიანთა 80%-მა, 7-8- წლიანთა 100%-მა. ე. ი. მოსწავლეებს გაცილებით უადვილდებათ სიტყვიდან მარცვლის გამოყოფა, ვიდრე – ბგერისა. ამ ფაქტზე დაყრდნობით ავტორები აკეთებენ დასკვნას, რომ სიტყვის ფონემატური სტრუქტურის დასაუფლებლად და გასაცნობიერებლად ამოსავალია მარცვალი (და არა ბგერა), ამიტომაც **წერა-კითხვის სწავლება უმჯობესია დავიწყოთ მარცვლებით (არა ასო-ბგერებით).** ამ დროს ასოების შესწავლამდე ეცნობა მოსწავლეს მარცვლები. მარცვლების დამახსოვრების შემდეგ კითხულობენ იმ სიტყვებს, რომლებშიაც ეს მარცვლები შედის; მხოლოდ ამის შემდეგ აცნობიერებენ ასო-ბგერას, როგორც უმცირეს სამეტყველო ნაწილს (Reading Acquisition, Developmental Dyslexia and Skilled Reading Across Languages: A Psycholinguistic Grain Size Theory Johannes C. Ziegler, Centre National de la Recherche Scientifique and Université de Provence, Usha Goswami, University of Cambridge, Psychological Bulletin 2005, Vol. 131, No. 1, 3–29, Copyright 2005 by the American Psychological Association, 0033-2909/05/\$12.00 DOI: 10.1037/0033-2909.131.1.3).

აღსანიშნავია, რომ ზემოთჩამოთვლილ ენებში ბგერასა და ასოს შორის არ არსებობს სისტემატური შესატყვისობა. ალბათ ამით აიხსნება ის ფაქტი, რომ ამ ასაკის ბავშვებს ამ ენებში უჭირთ სიტყვაში ბგერის დაფიქსირება და მისი პოზიციის განსაზღვრა. ქართული ენის მაგალითზე კი, სადაც ასოსა და ბგერას შორის სრული შესატყვისობაა, მსგავსი ცდების მონაცემები არ გვაქვს (გამონაკლისია ალ. მოსიავასა და ზ. ხოჯავას კვლევები, რომლებიც გასული საუკუნის 50-იან წლებში ჩატარდა).

როდესაც ქართული წერა-კითხვის პროცესში მარცვლების გამოყენებაზე ვსაუბრობთ, ერთმანეთისაგან უნდა გავარჩიოთ ორი შემთხვევა:

1. მარცვლებით სწავლება ერთ-ერთი **ეტაპია**, ერთ-ერთი **სტრატეგიაა** აღმავალი (სინთეზური) ან აღმავალ-დაღმავალი (ანალიზურ-სინთეზური) მეთოდით წერა-კითხვის სწავლებისას. ამ შემთხვევაში მარცვალი ერთგვარი გარდამავალი საფეხურია ასო-ბგერასა და სიტყვას შორის და ეხმარება მოსწავლეს დაამყაროს მათ შორის მიმართება;

2. მარცვლებით სწავლება **მეთოდია** და ამოსავალ მომენტად წერა-კითხვის სწავლებისას მიიჩნევა არა ასო-ბგერას, არამედ მარცვალს.

შევეცდებით განვიხილოთ ორივე შემთხვევა, რადგანაც ქართული წერა-კითხვის სწავლების ისტორიაში ორივე გვხვდება.

1. მარცვლებით სწავლება ერთ-ერთი **ეტაპია**, **სტრატეგიაა** (და არა მეთოდი) წერა-კითხვის სწავლებისას – ამ დროს სიტყვის დამარცვლა ჯერ კიდევ წინასაანბანო პერიოდში ხდება სიტყვის ბგერითი ანალიზისა და სინთეზის პირველი ჩვევების გამოსამუშავებლად, აქტიურად გამოიყენება საანბანო პერიოდშიც სიტყვის ფონემატური შედგენილობის გასაცნობიერებლად და შერწყმით კითხვის ჩვევის გამოსამუშავებლად.

ამ ხერხის გამოყენებას საქართველოში საკმაოდ დიდი ხნის ისტორია აქვს. იგი პირველად **პლ. იოსელიანმა** გამოიყენა თავის ანბანის სახელმძღვანელოში „ანბანი სასარგებლოდ ქართველთა ახალმოსწავლეთა ყრმათა“ მეექვსე (1849 წ.) და შემდგომ გამოცემებში. აქ მასალა ამგვარად გახლავთ წარმოდგენილი: მოცემულია ქართული ანბანი ხუცურად და მხედრულად სხვადასხვა შრიფტით, რასაც მოსდევს ცალკეული სიტყვების კითხვა მარცვლებით. მარცვლებიც ორგვარად არის წარმოდგენილი: მხედრულით და ნუსხურით. მოცემულია ჯერ ორასოიანი, შემდეგ კი – სამასოიანი მარცვლები.

მარცვალთშეერთებას იყენებს **ივ. კერესელიძეც** თავის ანბანის სახელმძღვანელოში – „ანბანი ახალ-მოსწავლეთა ყრმათა“ (1856-1862 წლის გამოცემები). აქაც ჯერ მოცემულია ანბანი და მარცვლები, შემდეგ – მარცვლებად დაყოფილი სიტყვები, რასაც მოსდევს საკითხავი ტექსტები.

ანბანის სწავლებისას მარცვლების გამოყენებას მიმართავდა მე-19 საუკუნის თითქმის ყველა ავტორი, მათ შორის **ი. გოგებაშვილიც**, რომელმაც მალე უარი თქვა უაზრო მარცვლების კითხვაზე; ხოლო რაც შეეხება საანალიზო სიტყვების დამარცვლასა და შემდგომ მარცვლების შეერთებით სიტყვების მიღებას, ის კვლავაც ძალაში დატოვა, როგორც სიტყვის ბგერითი ანალიზისა და სინთეზის ერთ-ერთი ხერხი. მარცვლებით სწავლების ხერხი აქტიურად გამოიყენება .

სიტყვის მარცვლებად დაყოფის სწავლებისათვის სავსებით გამოდგება მეთოდიკაში უკვე ცნობილი ხერხები: ა) მარცვლის რაოდენობის დათვლა, ბ) სიტყვაში მარცვლთა რიგის აღნიშვნა (რომელია პირველი მარცვალი, მეორე მარცვალი...), გარდა ამისა. **ა. ხოჯავასა და ზ. მოსიავას** (ა. ხოჯავა, ზ. მოსიავა, საანბანო წიგნის შედგენის პრინციპები 1955, გვ. 9) შემოაქვეთ აგრეთვე **მარცვლის იდენტიფიკაციის ხერხი** (სიტყვიდან გამოყოფილი მარცვლის სხვა სიტყვაში ცნობა). აქვე ავტორები მიუთითებენ, რომ ამ ხერხის უსისტემოდ გამოყენება არ არის მიზანშეწონილი. წინასაანბანო პერიოდში იგი უნდა ჩატარდეს ამგვარი თანმიმდევრობით:

ა) სიტყვიდან მარცვლის გამოყოფა და მისი იდენტიფიკაცია;

ბ) სიტყვის წარმოთქმის პროცესში ყოველ მარცვალზე შეჩერება;

გ) სიტყვის შემადგენელ მარცვალთა დათვლა და მისი რიგობითი ადგილის აღნიშვნა.

ავტორები მიიჩნევენ, რომ ეს ამზადებს ბავშვს სიტყვის ფონემატური ანალიზისათვის – გამოყოს სიტყვაში ცალკეული ბგერა.

წინასაანბანო პერიოდში სიტყვის დამარცვლასა და მის გამოყოფაზე ვარჯიშს წერა-კითხვის სწავლების ერთ-ერთ აუცილებელ მომენტად მიიჩნევენ პროფ. **ვ. რამიშვილიც**;

„წინასაანბანო პერიოდში კითხვისათვის მზადება შემდეგს გულისხმობს: ...სიტყვათა დაყოფას მარცვლებად, მარცვლის დაყოფას ბგერებად, ბგერათა შეერთებით მარცვლის მიღებას, მარცვლების შეერთებით სიტყვის მიღებას“ (ვ. რამიშვილი, ქართული ენის სწავლების მეთოდის საფუძვლები, თბ. 1987 გვ. 89). აღსანიშნავია, რომ ვ. რამიშვილი, ისევე, როგორც მისი წინამორბედები (ნ. ბოცვაძე, ე. ბუჯანაძე), აქტიურად იყენებდა ამ ხერხს თავისი „დედაენის“ ყველა გამოცემაში (ვ. რამიშვილი, დედაენა, თბ. 1990 წ.).

მარცვლების გაასაცნობიერებლად პირობითი ნიშნების_რკალების_გამოყენებას გვთავაზობს სასწავლო მეთოდური რესურსების კრებული „კითხვისა და წერის სწავლება დაწყებით საფეხურზე“, Georgian Primary Education Project (G-PRIED), Tb. 2015 წ, გვ. 45). მიზანი არის სიტყვის ფონემატური შედგენილობის დაუფლება, სიტყვის დამარცვლა კი ამ მიზნის მიღწევის საშუალებად მიაჩნიათ: ამ ეტაპზე ერთმარცვლიან სიტყვას ბავშვი წარმოადგენს ერთი რკალით, ორმარცვლიან სიტყვას _ ორი რკალით... ამავე ეტაპზე მან უნდა შეძლოს მითითებული რკალის ამოცნობა სიტყვაში და მისი გაფერადება. ამ მიზნით ისინი გვთავაზობენ სხვადასხვა აქტივობას: სიტყვების დამარცვლას ტაშის გამოყენებით, სიმღერის ტექსტის გამოყენებას ამ მიზნით - სიმღერისას ბავშვები მარცვლავენ მასწავლებლის მიერ მითითებულ სიტყვას, იყენებენ მარცვლებად დაჭრილ ბარათებს სიტყვის ასაწყობად, სიტყვაში გამოტოვებული მარცვლის ჩამატებას, არეული მარცვლების დაკავშირებას, მოცემული მარცვლებით სიტყვების შედგენას, სიტყვაში მარცვლის იდენტიფიცირებას...

2. მარცვლებით სწავლება წერა-კითხვის სწავლების მეთოდია: საწყის ეტაპზე, ანბანის შესწავლის შემდეგ, მოსწავლეს ჯერ კიდევ არა აქვს სწორი კითხვის ჩვევები. ტექსტები, სიტყვები კი, რომლებიც ჩვენს საანბანო წიგნებშია წარმოდგენილი, კითხვის ტექნიკის თვალსაზრისით ერთნაირი არ არის. ცნობილია, რომ თანხმობადაჯგუფებული, დახურულმარცვლიანი, მრავალმარცვლიანი სიტყვის წაკითხვა უფრო ძნელია, ვიდრე ერთ-და ორმარცვლიანი, თანხმობადაუჯგუფებელი სიტყვებისა. ამასთანავე, ხშირად თანხმობების წაკითხვისას მოსალოდნელია არა ასოს შესაბამისი ბგერის ფონაცია, არამედ _ ფონეტიკური პროცესების გავლენით შეცვლილი მსგავსი ბგერისა : ერთგული - ერდგული, მისდევს _ მიზდევს, კარგი _ კარქი... ასევე, ძალიან ხშირია წაკითხვისას სიტყვის ბოლოკიდური თანხმობის დაყრუება: კარგად _ კარგათ, ავად _ ავათ... ყველაზე დიდი სირთულე კი, როგორც სტატიის დასაწყისში აღვნიშნეთ, არის წაკითხული ასოების გამთლიანება ჯერ მარცვლებად, შემდეგ კი _ სიტყვებად. სწორედ ამის გამო მასწავლებელთა და სახელმძღვანელოს ავტორთა ერთი ნაწილი გვერდს უვლის მარცვლის ანალიზს ასო-ბგერებად (სიტყვის ანალიზისას ჩერდება მარცვალზე) და წერა-კითხვის სწავლებისას ამოსავალ ელემენტად მიიჩნევს მარცვალს.

ამ მხრივ საინტერესოა გასული საუკუნის დასაწყისში გამოცემული **ი. ზედგინიძის** მეთოდური ნაშრომი: „წერა-კითხვის სწავლება მთლიანი სახმო ელემენტის გამოყენებით“, სადაც ავტორი წერს: „უმნელესი მომენტი წერა-კითხვის სწავლებაში, როგორც ვიცით, არის ბგერათა გადაბმა მოცემული სიტყვის წასაკითხად“ (კრებ. „მასწავლებლის თანამგზავრი“, 1928 წ, გვ. 105). იგი მიიჩნევს, რომ ეს მომენტი „გარდაუვალ სიმნელედ აწვება“ ბავშვს. მასწავლებელი კი ვერანაირ დახმარებას ვერ სთავაზობს ამ სირთულის დასაძლევად. ბავშვს მისი გადალახვა უხდება საკუთარი ძალ-ღონით. „ამ სიმნელეს აჩენს სიტყვის ბგერებად დაშლა მორიგი ბგერის გამოსაყოფად.... თუმცა ისიც ცნობილია, რომ თანხმობანი ბგერის გამოყოფა სიტყვიდან არის ბგერის ბუნების წინააღმდეგი ცდა და დაუშვებელია: იგი აჩვევს ბავშვს არაბუნებრივ გამოთქმას ბგერისას, რაც შემდეგ ხელს უშლის ასოთა გადაბმას სიტყვის მისაღებად, აჩვევს ჩათვლით კითხვას. ე. ი. ასო-ასო კითხვას“.

ამის გამო ავტორი გვთავაზობს, რომ აღარ გამოვიყოს ბგერა სიტყვიდან, ამოსავალი წერა-კითხვის სწავლებაში გახდეს არა ცალკეული ასო-ბგერა, არამედ მარცვალი, როგორც „მთლიანი სახმო ელემენტი“. ამ თეორიის პრაქტიკულ ხორცშესხმას წარმოადგენს ი. ზედგინიძის „ახალი ქართული ანბანი“(თბილისი, წიგნის გამ-ბა აღ. არაბიძისა და ამხანაგობისა, 1919 წ). წიგნი შედგენილია მარცვლების მეთოდით: კითხვის უმცირეს ერთეულად წარმოდგენილია მარცვალი და მისგან ასო-ბგერის გამოყოფა ხდება რამდენიმე მარცვლის „დაზეპირების“ შემდეგ. წერა და კითხვა აქ დაშორებული ერთმანეთს და წერა ისწავლება მხოლოდ რამდენიმე მარცვლისა და ასო-ბგერის გაცნობის შემდეგ.

მარცვლებით სწავლების მეთოდის გამოყენება შერწყმით კითხვით ჩვევის გამოსამუშავებლად გვხვდება ბოლო წლებშიც. ეს არის ე. წ. „ფერადი მარცვლების“ მეთოდი, რომელიც გვხვდება ნ. კუპრაძას, დ. ნაზირიშვილის... „დედაენაში“ (ნ. კუპრაძა, დ. ნაზირიშვილი, მ. ფოფხაძე, მ. ხაზიური, „დედაენა“, გამომცემლობა დიოგენე, თბ. 2009) და ანაცვლებს ი. გოგებაშვილის მიერ დამკვიდრებულ ბგერით-ანალიზურ მეთოდს.

დასკვნა: მიზანშეუწონლად მიგვაჩნია მარცვლათმეერთების მეთოდის კოპირება და ბრმად გადმოტანა იმ ენებიდან, სადაც ასო და ბგერა ერთმანეთს არ ემთხვევა. რაც შეეხება სიტყვის ფონემატური ანალიზისათვის მის გამოყენებას ქართული წერა-კითხვის სწავლებისას, მას დიდი ხნის ისტორია აქვს და დღეისთვის აღარავისთვის არ არის სადავო.

ლიტერატურა:

1. ეროვნული სასწავლო გეგმა, დაწყებითი კლასები, 2018
2. ი. ზედგინიძე, ახალი ქართული ანბანი, თბილისი, წიგნის გამ-ბა აღ. არაბიძისა და ამხანაგობისა, 1919 წ
3. ი. ზედგინიძე, წერა-კითხვის სწავლება მთლიანი სახმო ელემენტის გამოყენებით, „მასწავლებლის თანამგზავრი“, 1928 წ
4. პლ. იოსელიანი, ანბანი სასარგებლოდ ქართველთა ახალმოსწავლეთა ყრმათა“ მეექვსე გამოცემა, 1849 წ
5. ი. კერესელიძე, ანბანი ახალ-მოქსწავლეთა ყრმათათვის, ტფილისი, ნამესტნიკის კანცელარიის გამოცემა, 1856 წ
6. ნ. კუპრაძა, დ. ნაზირიშვილი, მ. ფოფხაძე, მ. ხაზიური, „დედაენა“, გამომცემლობა დიოგენე, თბ. 2009
7. ვ. რამიშვილი, ქართული ენის სწავლების მეთოდის საფუძვლები, თბ. 1987 წ
8. ვ. რამიშვილი, დედაენა, გამომცემლობა „განათლება“, 1990 წ
9. სასწავლო მეთოდური რესურსების კრებული „კითხვისა და წერის სწავლება დაწყებით საფეხურზე“, Georgian Primary Education Project (G-PRIED), Tb. 2015 წ
10. ა. ხოჯავა, ზ. მოსიავა, საანბანო წიგნის შედგენის პრინციპები 1955 წ
11. Reading Acquisition, Developmental Dyslexia and Skilled Reading Across Languages: A Psycholinguistic Grain Size Theory Johannes C. Ziegler, Centre National de la Recherche Scientifique and Universite' de Provence, Usha Goswami, University of Cambridge, Psychological Bulletin 2005, Vol. 131, No. 1, 3–29, Copyright 2005 by the American Psychological Association , 0033-2909/05/\$12.00 DOI: 10.1037/0033-2909.131.1.3

Some Problems of Teaching the Georgian Literacy

Maglakelidze Elene

St. Ilia the Righteous School of the Georgian Patriarchy, Tbilisi

Abstract

The main problem arising in teaching reading /writing skills in the Georgian language includes following difficulties: students have trouble while spelling, reading or *mixing up words* and while *combining letters* to meaningful *words*. Although a child recognizes each letter in a word and expresses its corresponding sounds, however it is impossible for him/her to understand and interpret the reading material. Therefore, *techniques for reading syllable words is targeted* at preventing this difficulty. Understanding how to *divide words into syllables* means awareness, that each word consists of small parts. Thus with the help of a syllabic method the pupil makes the first orientation and understanding of the word.

Key words: Literacy teaching methods, Syllables methods, Reading skills, Phonological skills.